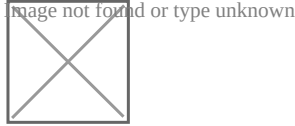


## Πάρτι στην εκκλησία Σαββατόβραδο; Μα δε ντρέπονται;

/ [Πεμπτούσια](#)



Σάββατο 12:45 τα ξημερώματα.

Πριν λίγο τελείωσε το ματς. Παράταση και πέναλτυ...

Χάσανε οι άχρηστοι πάλι. Οι καφετέριες ακόμα γεμάτες.

Περνάς απ'έξω από την εκκλησία της Αγίας Βαρβάρας.

Ψυχή δεν υπάρχει...

Χωρίς να το πολυκαταλάβεις, το μάτι σου πέφτει εκεί,στο υπόγειο.

Σα ν'αρχίζει κάποιος να βγαίνει, εκεί κάτω από το παρεκκλήσι. Βιαστικός.

Αλλά δεν είναι μόνο ένας, βγαίνουν κι άλλοι τώρα.

Στέκεσαι, με τα χέρια στις τσέπες, χωρίς να ξέρεις το γιατί και παρακολουθείς.

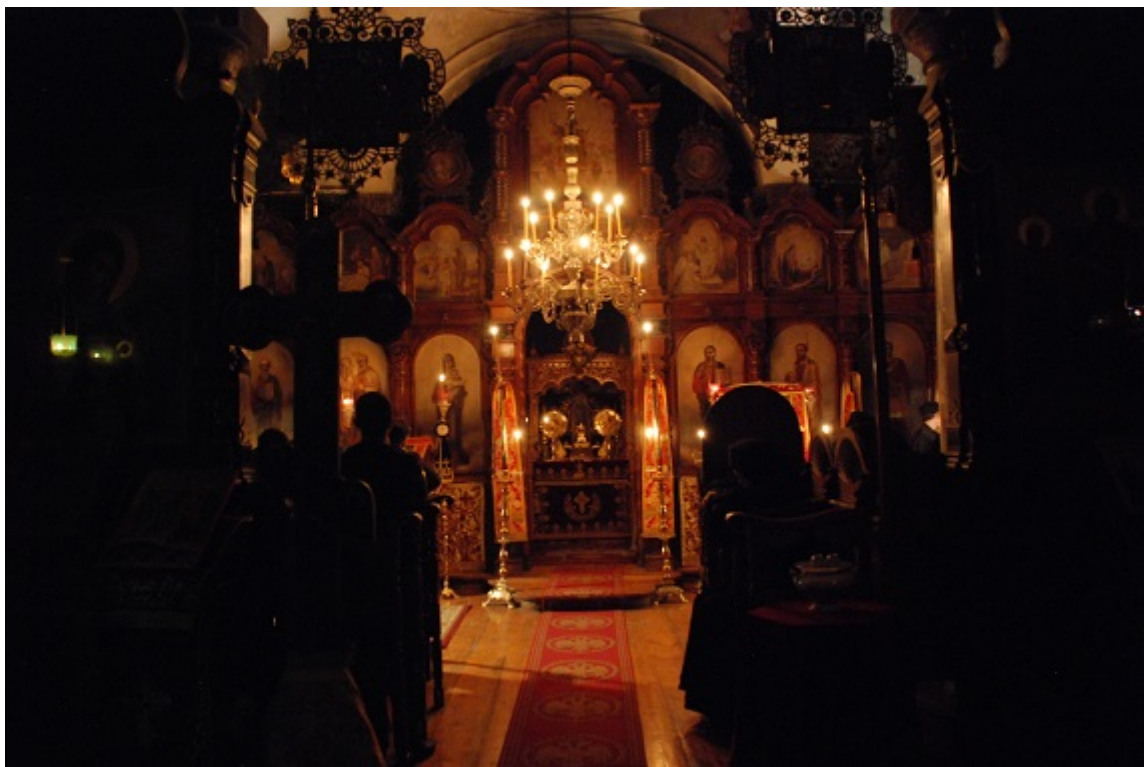
Σαν χαζός...

Τρεις πιτσιρικάδες με φαρδιά παντελόνια μέχρι το γόνατο. Κρατούν στα χέρια τα κινητά και πειράζουν ο ένας τον άλλον.

Ακολουθεί ένα ζευγάρι. Αγκαλιά. Κουνάς το κεφάλι σου. Κάνει πράγματι ψύχρα τέτοια ώρα...

Μια παρέα, 45άρηδες τους κάνουν, κατευθύνονται, γελώντας δυνατά και κάνοντας χειρονομίες, προς το κοντινότερο σουβλατζίδικο, με την ελπίδα, λέει, να το βρουν ανοιχτό. Είναι νηστικοί,λένε οι 2 απ'αυτούς, από το πρωί...

Έχεις πάθει!



**Καλά, από που βγήκαν όλοι αυτοί; Πάρτυ στην εκκλησία Σαββατόβραδο;  
Μα δεν ντρέπονται;**

Για περίμενε. Ανεβαίνει τώρα ένας με την όπισθεν σηκώνοντας με προσοχή τα μπροστινά πόδια ενός καροτσιού. Ο μικρός κοιμάται του καλού καιρού...

Κι άλλο καρότσι αμέσως μετά. Και το μεγάλο αδελφάκι του δίπλα. Κι ένας караφλός με αθλητικά να μιλάει ασταμάτητα, ενώ τα 2 αγόρια δίπλα του χασμουριούνται...

Καλά έχουν τρελαθεί όλοι τους, δεν εξηγείται αλλιώς. Τα παιδάκια όμως γιατί τα ταλαιπωρούν; Ποιος ξέρει τι τους έχουν τάξει...

Κάτσε. Μόλις ξεπρόβαλαν 5-6 γριές από εκείνες τις καλοζωισμένες με τα μαύρα και το κομοδινί μαλλί,

δυο-δυο πιασμένες αγκαζέ.

Προηγείται κουτσαίνοντας ένας γέρος κρατώντας τα κλειδιά του στα χέρια.

Μη μου πεις πως θα οδηγήσει κιόλας τέτοια ώρα ο Μαθουσάλας;

Μια μια οι γιαγιάδες μπαίνουν μέσα στο Corolla. Πέρασε κανένα τέταρτο, σου φαίνεται, για να μπει και η τελευταία...

Ένα κομμάτι φούστα είναι πιασμένο έξω από την κλειστή πόρτα. Μισή μαγκούρα

είναι έξω από το παράθυρο...Τις πήρε κι έφυγε ο παππούς. **Πυρετός το Σαββατόβραδο...**

2 κοπελιές, Φοιτήτριες; Μαθήτριες; Μα πως μεγαλώνουν έτσι;

Δεν κρατιέσαι...

- Ρε κορίτσια, τι κάνατε όλοι εκεί κάτω;Θα μου πείτε ή να βάλω τις φωνές;

- Αγρυπνία είχε.

- Γιατί τι είναι σήμερα; Καμιά γιορτή; Ποιος Άγιος γιορτάζει;

- Ο Άγιος Ουάρος.

- Ο...ποιος;

- Α, και ο προφήτης Ιωήλ, λέει η άλλη.

- Α ναι. Παραλίγο να το ξεχάσεις...Ε και; Και είναι λόγος αυτός να ξενυχτήσετε, βρε κούκλες μου; Και καλά να ξενυχτήσετε! Αλλά στην εκκλησία;

- Δίνουμε πανελλήνιες, κύριε,τόλμησε δειλά να πει η μια.

- Ένας λόγος ακόμα,καλή μου. Δίνεις πανελλήνιες και αντί να είσαι σπίτι σου να διαβάζεις ή να κοιμάσαι ώρα που είναι, κάθεσαι σε ένα υπόγειο με τον Μαθουσάλα, τον παπά και τις γριές τους; Το ξέρουν οι μανάδες σας;

- Εδώ ήταν μαζί μας, με την γιαγιά και τον παππού. Είναι ο Μαθουσάλας, που είπατε. Του πάει, λέει στην κολλητή της! Θα τον λέω έτσι, από δω και πέρα...Και σκάνε στα γέλια...

Τα έχεις πάρει!

Σου' ρχεται να βρίσεις θεούς και δαίμονες...Μα δεν μπορείς. Μόλις ξεμύτισε ο παπάς. Ωραίος τύπος, το παραδέχεσαι. Τον είχες δει τις προάλλες να μιλάει ώρα με εκείνους τους πρεζάκηδες στην πλατεία. Ένας μάλιστα ήρθε και μαζί του...

Και τις άλλες, που ερχόσουν από το γυμναστήριο, ξεφόρτωνε με το station-wagon του, γεμάτες σακούλες του μάρκετ, στην πόρτα της χήρας με τα ορφανά. (3-4 έχει, ούτε που ξέρεις...) Χτύπησε το κουδούνι κι έφυγε πριν ανοίξει η πόρτα.

Τό'λεγες στους φίλους σου, αλλά κανείς τους δεν σε πίστεψε.

Μήπως να τουμίλαγες; Τώρα που είναι βράδυ και δεν σε βλέπει και κανείς...

Διστάζεις. Άσε καλύτερα. Που να μπλέκεις τώρα με παπάδες και λιβάνια... Δεν

τό'κανες ποτέ. Ούτε τότε που σ'έπρηζε η μάνα σου νύχτα μέρα...Θα το κάνεις τώρα, στα 44 σου; Φεύγεις!

- Εϊ παλληκάρι, λέει χαμηλά ο παπάς!

- Σε μένα μιλάς; (Γύρισες.)

- Ναι! Θέλεις ένα πρόσφορο;

- Γιατί, εσύ παπά δεν το θες;

- Πήρα κι εγώ. Περίσσεψαν δυο. Έφεραν παραπάνω οι χριστιανοί.

- Καλά, να το πάρω. Εσύ που πας τέτοια ώρα στα σκοτάδια; Δεν έχεις το αμάξι;

- Χάλασε, είναι στο συνεργείο.

- Το φορτώνεις, παπά μου. Το φορτώνεις. (Δεν άντεξες!)

Κάτσε να σε πάω εγώ.

- Σε ευχαριστώ!

Μπήκες. Μπήκε κι ο παπάς, δίπλα σου. Τον παρατηρείς. Ατάραχος, φρέσκος, χωρίς ίχνος κούρασης πάνω του. Και πήγε μία η ώρα. Καλά, πως γίνεται; Και δεν έχει λειτουργία αύριο;

- Έχω Θεία Λειτουργία αύριο. Απόψε έψαλα, για να ξεκουραστεί λίγο ο ψάλτης. Θα έχουμε και τον Δεσπότη αύριο.

Μα καλά. Πως; Είσαι σίγουρος πως δεν το είπες! Παράξενος παπάς...

Παίρνεις θάρρος.

- Συγγνώμη, παπά μου. Τι νόημα έχει όλο αυτό που κάνατε με τον κοσμάκη εκεί κάτω; Θα μου πεις;

- Θα σου πω, αφού το θες, με δυο κουβέντες. Είναι και αργά.

Η πρώτη:

**Για την προσευχή των λίγων, Ο Χριστός κρατάει και τους πολλούς...**

Σταματάει να μιλά. Δεν σε κοιτάει. Σαν κάτι να παίζει με το χέρι του... Την σκέφτεσαι για λίγο την κουβέντα, που είπε...

- Και η δεύτερη; ( βιάστηκες να ρωτήσεις!)

**- Η Μάνα Του...**

- Τι η μάνα Του;

- Να...

**«Πληρώνει» καλά!**

Είσαι εντάξει τώρα;

(Τώρα σε κοιτάζει κατευθείαν στα μάτια!

Τι εντάξει; Στέγνωσε το λαρύγγι μου...)

- Εντάξει είμαι, παπά μου, εντάξει είμαι...

Την ευχή σου...

**Σημείωση «Αμφοτεροδέξιου»:**

Μη μου πεις πως δεν έχεις πάρει χαμπάρι πως οι πιο πολλές εκκλησιές δεν είναι ασφυκτικά γεμάτες μόνο τις Κυριακές...

Και ότι δεν ξέρεις πως οικογενειάρχες με λίγα ή και με πολλά παιδιά τρέχουν βράδια, ακόμα και καθημερινές, στις εκκλησίες...

Και σε ρωτώ:

Ο ύπνος δεν είναι γι'αυτούς πολύτιμος;

Δεν έχουν την έννοια πως θα ξυπνήσουν αύριο;

Τα παιδιά τους, που παίρνουνε μαζί τους, δεν πάνε σχολείο;

Τα ματς σταμάτησαν να τους νοιάζουν;

Οι γυναίκες τους τι λένε;

Οι πεθερές τους;

Και τι πάνε και λένε στις εικόνες;

Και γιατί μετά απ'όλα αυτά είναι και χαρούμενοι;

Δοκίμασες ποτέ;

Πολλά ρώτησα...

Συμπάθα με.

Κι εγώ ψάχνω να βρω τις απαντήσεις...

Καλό ξημέρωμα.-

Πηγή: <http://amfoterodexios.blogspot.gr/>